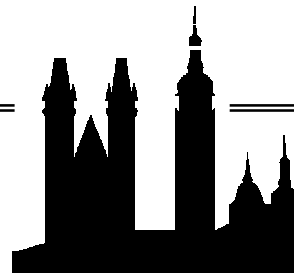

HRADEC KRÁLOVÉ

Město leží na okraji Polabské nížiny na soutoku Labe s Orlicí. Přilehlé rozsáhlé lesy a množství vodních ploch poskytují všestranné vyžití. Převážně rovinnaté území je ideální pro cyklistické výlety, jízdu na koni a další sportovní aktivity. Je i výchozím místem pro cesty do Krkonoš a Orlických hor.

Historie

Krajina na soutoku Labe s Orlicí, již dominuje město Hradec Králové, byla obydlena již v době předhistorické. Archeologické naleziště na okraji města v Plotištích nad Labem vykazuje několikanásobné osídlení jak z období pravěku, tak z doby římské. Kumulace pravěkých kultur na jednom místě v blízkosti brodu přes Labe a charakter nálezů dokazují, že po celé dlouhé úseky svého osídlení měla tato významná lokalita ráz obchodního střediska. Již v 10. století vzniklo zde slovanské hradiště patřící rodu Slavníkovců, z něhož pocházel pražský biskup Vojtěch. Ve 2. polovině 11. století se zde připomíná hrad s názvem Gradec, střežící křižovátku obchodních cest. Královským městem se stal v roce 1225 a po smrti krále Václava II. v roce 1305 zde trvale pobývala královna-vdova Eliška Rejčka a Hradec dostal přívlastek Králové.

Slavnou kapitolou v historii města je doba husitská. Téměř po celou dobu husitských válek bylo město centrem východočeského husitství. Na počátku husitských válek obsadilo město vojsko císaře Zikmunda, ale v roce 1423 je dobyli husité a zbořili hrad. V letech 1574 – 1580 získal Hradec Králové svoji nejvýraznější dominantu – renesanční Bílou věž.

Město však prožilo i těžké doby. V 15. a 16. století třikrát vyhořelo. Také rozvodněné řeky způsobovaly mnohé škody na předměstích. Na konci třicetileté války byl Hradec Králové vylidněným a polozičeným městem. K částečnému oživení stavebního ruchu došlo až ve druhé polovině 17. století, kdy byly v barokním slohu vystavěny monumentální budovy kostela Panny Marie, jezuitské koleje, biskupské rezidence a další církevní stavby. Osudový význam pro vývoj Hradce Králové mělo rozhodnutí přeměnit město ve vojenskou pevnost. Pevnost nesplnila však nikdy své poslání, ani za války s Pruskem v roce 1866, kdy poblíž města došlo k jedné z největších bitev té doby. Jednou z připomínek na tuto bitvu je píseň o kanonýru Jabůrkovi. Pevnost byla proto roku 1884 zrušena a několik desetiletí bourána.

Na rozhraní 19. a 20. století se město postupně zbavovalo hradebních pout a zahájilo plánovitou výstavbu, kterou hned od počátku svěřilo do rukou známých architektů (Jana Kotěry, Josefa Gočára). Během let se vytvořila urbanistická a architektonická tradice města, spojená především se jménem dlouholetého starosty JUDr. F. L. Ulricha. K vrcholnému období hradecké moderní architektury počítáme 20. a 30. léta, kdy bylo město označováno za „salón republiky“.

Historické jádro je jedním z nejvýznamnějších středověkých urbanistických souborů v České republice a bylo prohlášeno za městskou památkovou rezervaci.

Památky

Z kulturních památek jmenujme gotickou katedrálu sv. Ducha, renesanční Bílou věž s druhým největším zvonem v Čechách Augustinem, barokní kostel Nanebevzetí Panny Marie, kapli sv. Klimenta, jezuitskou kolej, biskupskou rezidenci a budovu Muzea východních Čech.

Znak města

Podle dochovaných pečetí, nejstarší pochází z roku 1362, užívalo město znamení českého královského lva, zatímco na šmitně ve Vlašském dvoře v Kutné Hoře nacházíme štít se znamením velké (majuskulní) litery G, původem z předhusitského období. Ke spojení obou znamení došlo teprve na počátku 18. století, přičemž český královský lev byl obrácen (heraldicky) doleva. Nynější městský znak lze popsat takto: V červeném štítě doleva obrácený český královský lev, držící v předních tlapách zlatou majuskulní literu G.